

PARAULA I VIDA

Som caminants i excursionistes

A principis d'aquest mes de juliol, les Autoritats van anunciar el tancament d'accés a alguns espais naturals davant l'alt risc d'incendis. La decisió implicava tancar els senders que permeten fer excursions per la muntanya, cosa que a molts omple de vida. Vetlem, doncs, pel respecte a la natura i perquè cap descuit humà no la destrueixi. Perdríem un bé molt gran per a tots.

De fet, tots portem un excursionista dins. Som caminants i excursionistes. *Ex-cursus* vol dir sortir fora, admirar, veure, conèixer, saber... És bo aprendre a anar d'excursió i a programar les sortides en plena natura perquè aconseguim el màxim gaudi i felicitat. I l'excursionisme sempre, però ara a l'estiu encara més, és un bé precíus. A les conclusions del VI Congrés excursionista català de 2011, el darrer, es deia que «pel fort i ric coneixement de la muntanya cal cuidar i preservar la tradició a Catalunya de la cultura excursionista (història, geografia, meteorologia, llengua...) i dels valors excursionistes (germanor, catalanisme, altruisme, relació social, forma de veure

la vida...), promovent l'aspecte competitiu, l'aspecte social i la superació personal en el medi». I ho reblava dient que «l'esport nacional de Catalunya és l'excursionisme». L'excursionisme està profundament arrelat a la societat civil catalana, esdevenint en molts moments l'aspecte clau en la conservació i recuperació de la llengua, la cultura i en el coneixement del país. L'excursionisme fomenta la cohesió del país a partir de la seva descoberta, la inclusió social de col·lectius de risc a través del gaudi de la natura, i facilita a tota la ciutadania l'accés a la natura de forma ordenada i sostenible. En tenim un gran exemple en el Centre Excursionista de Catalunya (CEC) que des de l'any 1876 es reconeix en el seu passat amb la voluntat d'obrir nous camins i sempre mogut per un desig de modernitat i d'innovació.

Per al cristià l'amor a la natura forma part indivisible de l'amor al Creador, ja que totes les coses creades, reflecteixen d'alguna manera la glòria de Déu. Diu el salmista (Sl 19): «El cel parla de la glòria de Déu, l'estelada anuncia el que han fet les seves mans. Els dies l'un a l'altre es transmeten el missatge; l'una a l'altra se'l revelen les nits...».

I Sant Pau valorava que la creació fos camí cap a Déu, perquè Ell és l'Autor de tot. Sant Francesc d'Assís ho canta meravellosament en el seu *Càntic de les criatures*: «Lloat sigueu, Senyor, amb totes les criatures, i especialment el nostre germà sol...». I en els nostres dies l'encíclica *Laudato si'* del Papa Francesc ha significat un gran progrés de la Doctrina Social de l'Església en tot el camp de l'ecologia integral i la responsabilitat ineludible de l'home.

Podem pensar que els papes Pius XI i Sant Joan Pau II foren grans amants de l'alpinisme i dels esports de muntanya. I a Catalunya són noms emblemàtics els de Mn. Cinto Verdaguier, Mn. Norbert Font i Segué (fundador de l'espeleologia), Mn. Jaume Oliveras (la Maladeta) o Mn. Antoni Batlle, introductor de l'escoltisme. Estimem la muntanya, sortim de nosaltres mateixos, fem excursions per retrobar la pau i l'harmonia, el goig de fer camí junts i de l'amistat, amb la mirada contemplativa, agraïda i humil del qui sap trobar la petjada de Déu en la seva creació. Que pugueu fer bones i belles excursions!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Jornada de responsabilitat en el trànsit i benedicció de vehicles per Sant Cristòfol

El diumenge 7 de juliol (a d'altres llocs se celebrarà el diumenge següent dia 14) va tenir lloc a la Parròquia de Sant Pere de Ponts i a la de Sant Ot de La Seu d'Urgell la tradicional benedicció de vehicles amb motiu de la festa de Sant Cristòfol, com en altres llocs del Bisbat. Una benedicció que va recordar als conductors i vianants la necessitat d'una educació viària que faci respectar les normes per a una millor conducció i les actituds responsables de conductors i vianants, tal com ho recordava la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit, que tenia lloc en aquell diumenge, amb el títol «Fes als altres, tot allò que vols que et facin a tu». Aquesta jornada ve proposada des del Departament de Pastoral de la Carretera de la Conferència Episcopal Espanyola.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Portar la nostra vida davant Déu

El moment de la pregària té molta importància en la nostra vida cristiana. Ens ajuda a fer-nos conscients del misteri pregon que sempre estem vivint sense adonar-nos-en gaire. De fet, solem viure la nostra vida en la multiplicitat i en la frivolitat. Ens ocupem de moltes coses, tractem molta gent, un tema estalona l'anterior, una conversa intranscendent fa oblidar una decisió important presa uns minuts abans. En el moment de la pregària parem el procés vertiginós de la nostra vida i, sobretot, portem tota aquesta nostra vida davant Déu. Això té una importància excepcional. Portar davant Déu la nostra vida vol dir portar-li preocupacions, il·lusions, decisions i esperances; i vol dir també por-

tar davant Déu els nostres criteris, la nostra manera d'entendre la vida, els desitjos que omplen el nostre cor, els valors que donen sentit a la nostra vida.

Preguem: «Pare nostre que esteu en el cel». Aquest és el moment decisiu, perquè aquesta pregària la podem fer de dues maneres. Una és viure la convicció que el Pare del cel aprova la nostra vida, els nostres criteris, les nostres esperances. L'altra és callar i deixar que el Pare ens parli des del cel, és a dir, posi en dubte les nostres evidències, i ens anunciï els valors veritables, ens atregui a la Plenitud d'Amor, de Perdó, de Justícia que Ell és, i ens faci participants de l'Esperit del Senyor Jesús.

La història de la nostra vida espiritual i la de tota la humanitat està marcada per aquesta doble orientació.

Molt sovint la pregària no és sinó la confirmació divina dels nostres criteris mesquins i inhumans. En canvi, la presència dels homes davant Déu ha de consistir en deixar que l'Esperit de Déu posi en dubte les nostres evidències injustes, travessi el nostre món esquitat i egoista i l'aixequi a l'Esperit de Déu revelat en Crist Jesús, mort i ressuscitat, l'Esperit d'amor, de pau, de perdó, de conversió, de llibertat, de vida veritable.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Somos caminantes
y excursionistas

A principios de este mes de julio, las Autoridades anunciaron el cierre de acceso a algunos espacios naturales ante el alto riesgo de incendios. La decisión implicaba cerrar los senderos que permiten hacer excursiones por la montaña, que a muchos llena de vida. Velemos, pues, por el respeto a la naturaleza y que ningún descuido humano no la destruya. Perderíamos un bien muy grande para todos.

De hecho, todos llevamos un excursionista dentro. Somos caminantes y excursionistas. *Ex-cursus* significa salir fuera, admirar, ver, conocer, saber... Es bueno aprender a ir de excursión y programar las salidas en plena naturaleza para que consigamos el máximo disfrute y felicidad. Y el excursionismo siempre, pero ahora en verano aún más, es un bien precioso. En las conclusiones del VI Congreso excursionista catalán de 2011, el último, se decía que «por el fuerte y rico conocimiento de la montaña hay que cuidar y preservar la tradición en Cataluña de la cultura excursionista (historia, geografía, meteorología, lengua...) y de los valores excursionistas (hermandad, catalanismo, altruismo, relación social, forma de ver la vida...), promoviendo el aspecto competitivo, el aspecto social y la superación personal en el medio». Y lo subrayaba diciendo que «el deporte nacional de Cataluña es el excursionismo». El excursionismo está profundamente arraigado en la sociedad civil catalana, convirtiéndose en muchos momentos en el aspecto clave en la conservación y recuperación de la lengua, la cultura y en el conocimiento del país. El excursionismo fomenta la cohesión del país a partir de su descubrimiento, la inclusión social de colectivos de riesgo a través del disfrute de la naturaleza, y facilita a toda la ciudadanía el acceso a la naturaleza de forma ordenada y sostenible. Tenemos un gran ejemplo en el Centro Excursionista de Cataluña (CEC) que desde 1876 se reconoce en su pasado con la voluntad de abrir nuevos caminos y siempre movido por un deseo de modernidad y de innovación.

Para el cristiano el amor a la naturaleza forma parte indivisible del amor al Creador, ya que todas las cosas creadas, reflejan de alguna manera la gloria de Dios. Dice el salmista (*Sal 19*): «*Los cielos cuentan la gloria de Dios, el firmamento proclama la obra de sus manos. Un día transmite al otro la noticia; una noche a la otra comparte su saber...*». Y San Pablo valoraba que la creación fuera camino hacia Dios, porque Él es el Autor de todo. San Francisco de Asís lo canta maravillosamente en su *Cántico de las criaturas*: «Alabado seas, Señor, con todas las criaturas, y especialmente por nuestro hermano sol...». Y en nuestros días la encíclica *Laudato si'* del Papa Francisco ha significado un gran progreso de la Doctrina Social de la Iglesia en todo el campo de la ecología integral y la responsabilidad ineludible del ser humano.

Podemos pensar que los papas Pío XI y San Juan Pablo II fueron grandes amantes del alpinismo y los deportes de montaña. Y en Cataluña son nombres emblemáticos los de Mn. Cinto Verdager, Mn. Norbert Font y Segué (fundador de la espeleología), Mn. Jaume Oliveras (la Maladeta) o Mn. Antoni Batlle, introductor del escultismo. Amemos la montaña, salgamos de nosotros mismos, hagamos excursiones para reencontrar la paz y la armonía, la alegría de hacer camino juntos y de la amistad, con la mirada contemplativa, agradecida y humilde de quien sabe captar la huella de Dios en su creación. ¡Que podáis hacer buenas y bellas excursiones!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Nomenaments parroquials

L'Arquebisbe-Bisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives i Sicília, ha signat aquests darrers dies els següents **nomenaments parroquials**:

- **Mn. Jaume Mayoral i Martí**, Rector de les parròquies de la Mare de Déu Assumpta d'Agramunt; St. Pere de Bellver de Sió; St. Salvador de Claravalls; la Mare de Déu Assumpta de Coscó; St. Pere de les Ventoses; la Mare de Déu Assumpta de Pradell de Sió; St. Pere de Preixens; St. Jaume de Montclar d'Urgell; St. Pere de Donzell d'Urgell; St. Llorenç de Mafet; St. Miquel de Montfalcó d'Agramunt; St. Pere de Puigverd d'Agramunt i de Sta. Maria de Santa Maria de Montmagastrell.
- **Mn. Pere Morales i Moreno**, Rector de les parròquies de Sta. Maria de Ponts; la Mare de Déu Assumpta de Sanaüja i de Ribelles i de St. Miquel de Vilanova de l'Aguda. Prevere adscrit a les parròquies de St. Joan Baptista de Cabanabona; St. Serni de Belfort; St. Andreu del Puig de Rialb; Sta. Maria de Gualter; St. Iscle i Sta. Victòria de la Torre de Rialb; la Mare de Déu Assumpta de Palau de Rialb; St. Esteve de Pallerols de Rialb; St. Pere de Tiurana-Solers i St. Miquel de Vilaplana.
- **Mn. Josep Uriel Álvarez i Bedoya**, Rector de les parròquies de St. Pere d'Alp; Sta. Eulàlia de Mèrida d'Estoll; St. Martí d'Urtx; St. Julià d'Age; St. Esteve de Guils de Cerdanya; St. Esteve de les Pereres; Sts. Cosme i Damià de Queixans; St. Vicenç de Saneja i St. Andreu de Vilallobent.
- **Mn. Jordi Vázquez Avendaño**, Rector de les parròquies de St. Andreu d'Oliana; Sts. Just i Pastor de la Vall dan; St. Miquel de Peramola; St. Serni d'Aguilar i la Mare de Déu del Roser de Santa Llúcia de Tragó. Continua com a Rector d'Organyà i pobles veïns.
- **Mn. Emili Villegas Artacho**, Administrador parroquial de les parròquies de la Mare de Déu Assumpta de Ribes de Freser; St. Jaume de Queralbs, amb el Santuari de la Mare de Déu de Núria; St. Martí de Campelles; St. Serni de Fustanyà; St. Cristòfol de Nevà; St. Cristòfol de Toses; St. Feliu de Bruguera; St. Esteve de Pardines; St. Vicenç de Planols i St. Cristòfol de Ventolà.
- **Mn. Gabriel Casanovas i Vila**, Administrador parroquial de les parròquies de St. Jaume de Bellver de Cerdanya; St. Eloi de Martinet; St. Andreu de Baltarga; St. Esteve de Prullans; St. Serni de Prats i Sansor; Sta. Eulàlia de Mèrida d'Eller-Cortàs; St. Serni de Montellà de Cadí; Sta. Eulàlia de Mèrida de Pi; St. Julià de Pedra-Bor; St. Serni de Coborriu; St. Joan Baptista de Riu; Sta. Eugènia de Santa Eugènia de Nerellà; St. Iscle i Sta. Victòria de Tallendre-Ordèn; St. Martí d'Aràns; St. Pere de Lles de Cerdanya; St. Fructuós de Músser; St. Iscle i Sta. Victòria de Sanavastre; St. Llorenç de Das; i de la Mare de Déu Assumpta de Mosoll i de St. Climent d'Urús.
- **Mn. Josep Montoya i Viñas**, Diaca adscrit a les parròquies de St. Jaume de Bellver de Cerdanya; St. Eloi de Martinet; St. Andreu de Baltarga; St. Esteve de Prullans; St. Serni de Prats i Sansor, de Montellà de Cadí i de Coborriu; Sta. Eulàlia de Mèrida d'Eller-Cortàs i de Pi; St. Julià de Pedra-Bor; St. Joan Baptista de Riu; Sta. Eugènia de Santa Eugènia de Nerellà; St. Iscle i Sta. Victòria de Tallendre-Ordèn i de Sanavastre; St. Martí d'Aràns; St. Pere de Lles de Cerdanya; St. Fructuós de Músser; St. Llorenç de Das; i de la Mare de Déu Assumpta de Mosoll i de St. Climent d'Urús.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Deixeu-vos transformar i renovar per l'Esperit Sant, per portar Crist a tots els ambients

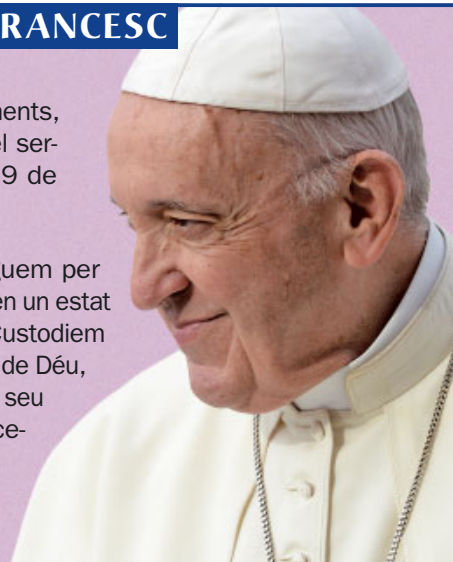
i donar testimoni de la joia i la joventut de l'Evangeli!» (17 de maig).

@Pontifex: «L'Esperit Sant és el protagonista de la vida cristiana: està amb nosaltres, ens acompanya, ens transforma, venç amb nosaltres» (18 de maig).

@Pontifex: «Restem units al Senyor Jesús a través de l'escolta de la Pa-

raula, dels sagraments, la vida fraterna i el servei als altres» (19 de maig).

@Pontifex: «Preguem per tots els que viuen en un estat greu de malaltia. Custodiem sempre la vida, do de Déu, des de l'inici fins al seu natural final. No cedim a la cultura del descart» (20 de maig).

Celebració de la IV Jornada diocesana d'Urgell

La germanor i la coneixença de testimonis de les diverses realitats diocesanes fan realitat una trobada multitudinària a La Seu d'Urgell

Prop de cinc-centes persones es varen trobar a La Seu d'Urgell per participar en la IV edició de la Jornada diocesana. Feligresos arribats de tots els racons del territori del Bisbat d'Urgell, voluntaris de Càritas i joves dels grups Txt de Puigcerdà, Balaguer, La Seu, Andorra i altres indrets de la Diòcesi, que van fer petita la Sala Sant Domènec tot demostrant la seva estreta unió en la fe i el seu ferm compromís amb l'Església diocesana.

«Units i compromesos» era el lema de la IV Jornada diocesana del Bisbat d'Urgell, «que és ja una petita bona tradició que ens fa molt bé», tal com va dir l'Arquebisbe Joan-Enric en la salutació inicial de la jornada. «Una jornada per alegrar-nos d'estar junts i de ser el que som, per gaudir de la comunió en la fe de Jesús, per sentir-nos honorats de ser el Poble de Crist en marxa», explicà Mons. Vives, fent notar alhora que pertanyem a una gran família: els sants, el màrtirs, els missioners, els religiosos de vida consagrada, els preveres... tots són els nostres germans. Consegüentment, «hem de ser un poble de misericòrdia, de tendresa i d'amor, perquè això és el que el món espera de nosaltres».

Testimonis d'un gran mosaic

Les paraules de l'Arquebisbe d'Urgell van donar pas a un seguit de testimonis amb els quals es va anar dibuixant el gran mosaic (o una bona part si més no) on es reflecteixen les moltes i valuoses aportacions a la societat de les persones i moviments que conformen el dia a dia de l'Església diocesana. Mn. Ivan Ayala, de la Delegació de Joventut, oferí el seu testimoni, en relació amb la Comunitat de Taizé, sobretot pel que fa a la participació en les trobades que la comunitat organitza cada cap d'any a una ciutat europea, que enguany s'ha vist ampliada amb un pelegrinatge aquest juliol a Taizé i la comunitat que allà hi viu.

En la presentació de la Memòria del 2018 de Càritas d'Urgell el Director voluntari de Càritas d'Urgell, Josep Casanova, va posar en relleu que, més enllà de les xifres, les dades de la Memòria mostren que «fem el que hem de fer, que la nostra fei-

na és útil per a les persones, i que hem de continuar treballant en la mateixa línia i no oblidar que per a ser fidels a la nostra missió hem d'innovar i hem de perseverar». Casanova avançà alguns dels darrers projectes que Càritas ha posat en marxa, especialment «Eco-canvi», amb el qual es vol conscienciar la població de la necessitat de canviar d'hàbits per ser respectuosos amb el medi ambient i conservar el planeta per a les generacions futures, en la línia del magisteri del Sant Pare a l'encíclica *Laudato si'*. I va convidar els assistents a fer, al final del matí, un petit pelegrinatge pel carrer dels Canonges, al casc antic de La Seu, a manera d'adhesió simbòlica amb la proposta del Papa Francesc «Compartint el camí», amb la qual ens invita a reflexionar sobre l'acompanyament als migrants i refugiats que cerquen un nou lloc i una nova comunitat on refer les seves vides.

La formació i l'acompanyament

També es feu present l'escola bressol de la Parròquia de Sant Ot, en la presentació que en va fer el Rector, Mn. Ignasi Navarri, i la Directora de l'escola, Diana Aguilar; les propostes formatives i de pre-

gària que reben els alumnes de l'escola de la Sagrada Família d'Escaldes i de La Salle de La Seu, que enguany commemora el tricentenari de la mort del fundador, Sant Joan Baptista de la Salle; i, finalment, van explicar la seva experiència els grups Txt d'arreu de la diòcesi, acompanyats d'un dels seus monitors, David Pérez. I també en aquest darrer tram es va poder conèixer el cas del David, un nen nascut amb un sol braç, que ha esdevingut una persona molt especial i entranyable pel seu esperit de superació, com així mateix ha estat entranyable i emotiva la humanitat i l'amor que transmetia la seva família en explicar com els ha canviat la vida per a bé, ja que amb elements Lego ell mateix s'ha construït una pròtesi útil.

Acabat l'acte a la Sala Sant Domènec, els assistents es van desplaçar fins a la Catedral de Santa Maria d'Urgell per participar de l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe i concelebrada pels sacerdots de la ciutat i els que han pres part a la jornada acompanyant els feligresos de les respectives parròquies. Un animat dinar de germanor al Parc del Segre amb l'animació del Truqui va posar el punt final a la joiosa jornada abans d'emprendre el camí de tornada als respectius llocs d'origen.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

29. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ex 32,15-24.30-44 / Sl 105 / Jo 11, 19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Maria i de Llätzer, amics de Jesús i residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dimarts [Ex 33,7-11;34,4b-9.28 / Sl 102 / Mt 13,36-43]. *Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell*: ■ Beats màrtirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu; sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), mrs., pa-

trons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. □ Dimecres [Ex 34,29-35 / Sl 98 / Mt 13,44-46]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev. basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

AGOST

1. □ Dijous [Ex 40,14-19.32-36 / Sl 83 / Mt 13,47-53]. Sant Alfons Maria de Liguori (Nàpols, 1696 - Pagani, 1787), bisbe de Goti i doctor de l'Església, fund. Redemptoristes (CSSR, 1732),

patró dels confessors i moralistes; sant Feliu (Fèlix), mr. a Girona (s. IV), d'origen africà; santes Fe, Esperança i Caritat, vgs. i mrs.

2. ■ Divendres [Lv 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / Sl 80 / Mt 13,54-58]. Sant Eusebi de Vencel-li (†371), bisbe d'origen sard; sant Pere Julià Eymard (1811-1868), prev. marianista, de la Mure, fund. associacions eucarístiques; Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula; santa Teodora i els seus tres fills, mrs.; sant Esteve I, papa (254-257) i mr.

3. ■ Dissabte [Lv 25,1.8-17 / Sl 66 / Mt 14,1-12]. Sant Gustau, bisbe; santa Lídia, de Tiàira, deixeblla de Pau a Filipis (s. I); beata Joana d'Aza, mare de Domènec de Guzman; santa Cira, vg.

4. ■ Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Ecl 1, 2;2,21-23 / Sl 94 / Col 3,1-5.9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Joan Maria Vianney (1786-1849), prev. i rector d'Ars (bisbat de Belley), patró dels rectors de parròquia; santa Perpètua, mare de família romana, mr.

Diumenge XVII de durant l'any (C)

COMENTARI

Demaneu i Déu us donarà

La pregària és la respiració de l'ànima. Necessitem pregar sempre. Però sovint tenim la sensació que el Senyor no ens escolta. Precisament l'evangeli insisteix a dir-nos que no és així, que Déu com a bon Pare sempre està atent a la pregària dels fills. Per això després de posar uns exemples diu clarament: *Demaneu i Déu us donarà, cerqueu i trobareu, truqueu i Déu us obrirà perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom que truca li obren*. Més clar no ens ho pot dir. I posa tres exemples de la vida ordinària: *l'amic que dona els pans que demana el seu amic*. I el pare que dona als fills o *el peix o l'ou que li demanen*. Els exemples són per dir-nos que sempre és eficaç la pregària. Per això la conclusió és clara: *Si vosaltres que sou dolents sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen*. Aquí tenim el sentit de la pregària: Déu ens donarà amb tota certesa el millor que necessitem: el seu Esperit. És tot el que necessitem per a viure com a fills. Quan sembla que Déu no ens escolta preguntem-nos què li demanem. Per això ha començat ensenyant-nos el parenostre. L'única petició —diguem-ne material— és: *Doneu-nos cada dia, el nostre pa*; totes les altres coses que demanem fan referència o a Déu o a les actituds cristianes que hem de viure. La primera lectura és també un exemple de la confiança que hem de tenir amb Déu. Abraham va fent un «regateig» amb Déu. Comença dient si farà desaparèixer *Sodoma i Gomorra* si hi troba cinquanta justos i al final el Senyor afirma: *No la destruiria per consideració a aquests deu*. Déu vol perdonar els dos pobles. Pau ens ha dit: *Déu us dona la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-nos generosament totes les culpes*. Hem de pregar sense parar, en la certesa que Déu, com a Pare ens donarà sempre el que realment necessitem, el millor que té, que potser no sempre coincideix amb el que li demanem. La nostra pregària s'ha de fonamentar sempre en l'amor d'un Déu que és Pare.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.» Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.» Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.» Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

▶ Salm responsorial (137)

R. *Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.» Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.» Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoïnis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpió? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.»

▶ Lectura del libro del Gènesi (Gén 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «El clamor contra Sodoma y Gomorra es fuerte y su pecado es grave: voy a bajar, a ver si realmente sus acciones responden a la queja llegada a mí; y si no, lo sabré.»

Los hombres se volvieron de allí y se dirigieron a Sodoma, mientras Abrahán seguía en pie ante el Señor. Abrahán se acercó y le dijo: «¿Es que vas a destruir al inocente con el culpable? Si hay cincuenta inocentes en la ciudad, ¿los destruirás y no perdonarás el lugar por los cincuenta inocentes que hay en él? ¡Lejos de ti tal cosa!, matar al inocente sea como la del culpable; ¡lejos de ti! El juez de toda la tierra, ¿no hará justicia?». El Señor contestó: «Si encuentro en la ciudad de Sodoma cincuenta inocentes, perdonaré a toda la ciudad en atención a ellos.»

Abrahán respondió: «¡Me he atrevido a hablar a mi Señor, yo que soy polvo y ceniza! Y si faltan cinco para el número de cincuenta inocentes, ¿destruirás, por cinco, toda la ciudad?». Respondió el Señor: «No la destruiré, si es que encuentro allí cuarenta y cinco.»

Abrahán insistió: «Quizá no se encuentren más que cuarenta». Él dijo: «En atención a los cuarenta, no lo haré.»

Abrahán siguió hablando: «Que no se enfade mi Señor si sigo hablando. ¿Y si se encuentran treinta?». Él contestó: «No lo haré, si encuentro allí treinta.»

Insistió Abrahán: «Ya que me he atrevido a hablar a mi Señor, ¿y si se encuentran allí veinte?». Respondió el Señor: «En atención a los veinte, no la destruiré.»

Abrahán continuó: «Que no se enfade mi Señor si hablo una vez más: ¿Y si se encuentran diez?». Contestó el Señor: «En atención a los diez, no la destruiré.»

▶ Salmo responsorial (137)

R. *Quando te invoqué, me escuchaste, Señor.*

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos:

Por el bautismo fuisteis sepultados con Cristo y habéis resucitado con él, por la fe en la fuerza de Dios que lo resucitó de los muertos. Y a vosotros, que estabais muertos por vuestros pecados y la incircuncisión de vuestra carne, os vivificó con él.

Canceló la nota de cargo que nos condenaba con sus cláusulas contrarias a nosotros; la quitó de en medio, clavándola en la cruz.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Una vez que estaba Jesús orando en cierto lugar, cuando terminó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis, decid: "Padre, santificado sea tu nombre, venga tu reino, danos cada día nuestro pan cotidiano, perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en tentación"». Y les dijo: «Suponed que alguno de vosotros tiene un amigo, y viene durante la medianoche y le dice: "Amigo, préstame tres panes, pues uno de mis amigos ha venido de viaje y no tengo nada que ofrecerle"; y, desde dentro, aquel le responde: "No me molestes; la puerta ya está cerrada; mis niños y yo estamos acostados; no puedo levantarme para dártelos"; os digo que, si no se levanta y se los da por ser amigo suyo, al menos por su importunidad se levantará y le dará cuanto necesite. Pues yo os digo a vosotros: pedid y se os dará, buscad y hallaréis, llamad y se os abrirá; porque todo el que pide recibe, y el que busca halla, y al que llama se le abre. ¿Qué padre entre vosotros, si su hijo le pide un pez, le dará una serpiente en lugar del pez? ¿O si le pide un huevo, le dará un escorpión? Si vosotros, pues, que sois malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a los que le piden?».